

טורי חזיזה עמרם
410813

בן פריחה ומשה

נולד ב- ג' מרחשוון תרצ"ט 28.10.1938

שרת בגדוד "ברק" (12)

נפל ב- י"ב מרחשוון תשי"ח 6.11.1957

בקרוב על תל קציר.

חזיונה, עמרם

בן משה (מואיז) ופריחה. נולד ביום ג'
במרחשון תרצ"ט (28.10.1938) בקובלנקה
שבמרוקו. סיים את לימודיו בבית-ספר
יסודי. לפני עלותו לארץ עבד שם כפקיד
בחברת הובלה ימית. עלה לארץ בשנת
1956. נפל בקרב בסביבות תל-קציר ביום
י"ב במרחשון תשי"ח (6.11.1957) והובא
למנוחת-עולמים בבית-הקברות בקיבוץ
גלעד.

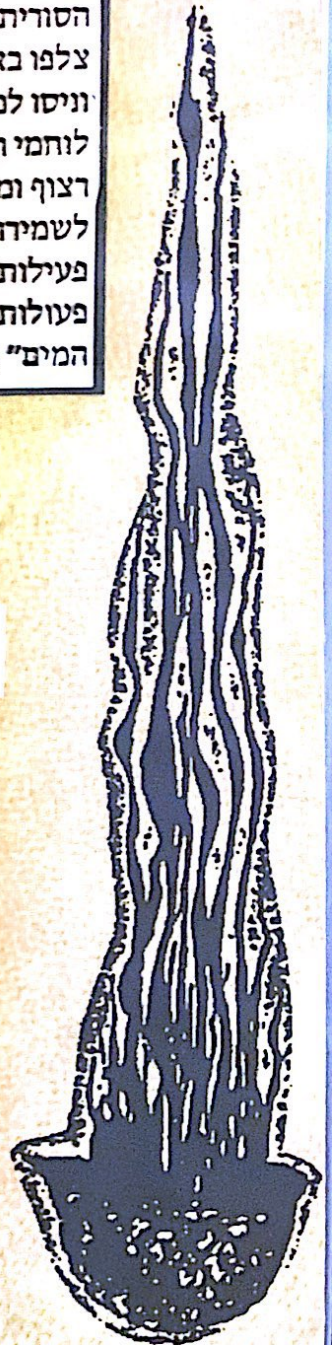
פעילות החטיבה בתקופת שירותו

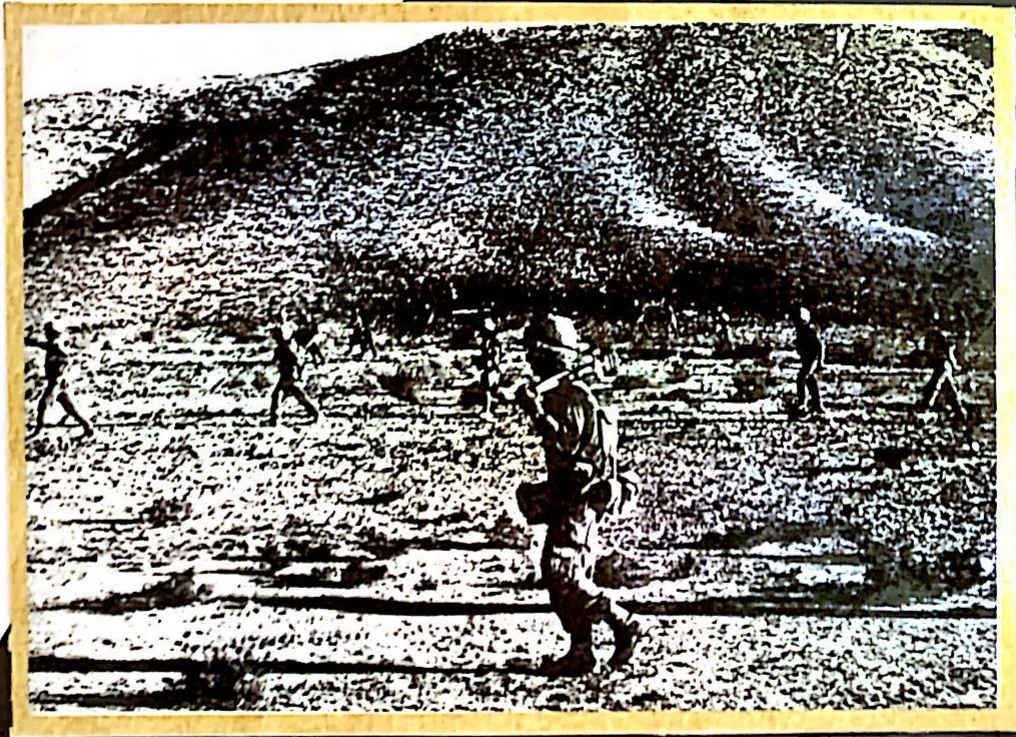
בטחון שוטף (בט"ש) (1957-1967)

עיקרי מדיניות הבטחון של ישראל לאחר מבצע "קדש" היו שמירת הישגי מבצע "קדש" (ובכלל זה חופש שיט במצרי טיראן), פיתוח מתמיד וקיום כושר הרתעה והכרעה ומאבק יום-יומי (בט"ש) על שמירת הריבונות הישראלית לאורך גבולות שביתת-הנשק (במיוחד לאורך הגבול הישראלי-סורי). הסורים התבצרו היטב לאורך קו הגבול, 77 ק"מ אורכו מתל-אל-קאדי בצפון ועד אל-חמה בדרום, בנו מערכת מוצבים קדמיים ועורפיים, סללו דרך פטרולים, והחזיקו לאורך ה"קו הירוק" 15,000 חיילים וכן טנקים, תותחים ומרגמות. הם ניצלו את יתרונם בעוצמת-אש ובשליטה טופוגרפית, שהקנתה להם הרמה הסורית (רמת-הגולן), הפגזו יישובים ישראליים באש ארטילרית, צלפו באש מקלעים ונק"ל, התנכלו לשיט ולדיג בצפון-מזרח הכנרת וניסו למנוע בכוח עיבוד חקלאי של החלקות באזורים המפורזים. לוחמי חטיבת גולני עם כוחות נוספים של פיקוד צפון הגיבו במאמץ רצוף ומתמשך של פעילות מבצעית, סיורים, תצפיות, מארבים, סיוע לשמידה ביישובים ואבטחה צמודה לחקלאים. גולת הכותרת של פעילות הבטחון השוטף בעשור של שנות הששים (1957-1967) היו פעולות הגמול בתאופיק (1960) ובנוקייב (1962) ר'המאבק על המים" (1965-1966) כנגד מזימת הסורים להטות את מקורות הירדן.

אימונים חטיבתיים

באימון; בשגרה ובקרב (1967-1957)

בעשר השנים המפרידות בין מבצע "קדש" (1956) לבין מלחמת "ששת הימים" (1967) פקדו על חטיבת גולני ששה מח"טים כדלקמן: אהרון (ארוין) דורון (1957-1958), אלעד מלד (1958-1960), אהרון יריב (1960-1961), מרדכי (מוטה) גור (1961-1963), אורי בר-דצון ז"ל (1963-1965) ושלמה אלטון ז"ל (1965-1966). היה זה עשור שקט יחסית, במיוחד בגבול הישראלי-מצרי, וחטיבת גולני, כחלק מצה"ל כולו, התפנתה אף היא לפעילות ממושכת, שגרתית וחשובה של בניית הכוח, אימונים, הצטיידות והתארגנות. טיפוח המשמעת, המוראל וגאוות-היחידה, תוך טיפול מיוחד בחייל הבודד, במחלקה, בפלוגה ובגדוד.

לוחמי החטיבה בעשר השנים 1967-1957 חילקו את זמנם בדרך כלל בין תקופות אימונים קצרות ("אימון קיץ" ו"אימון חורף") ר"תעסוקה מבצעית" ממושכת לאורך גבולות ה"קו הירוק". יחידות החטיבה (הגדודים, פלוגת-הסיור, פלוגת המ"כים, פלוגות הטירונים, הקשר ונהגדסה), היו מפוזרות בכל רחבי-הארץ, מגבול הצפון והגבול הישראלי-סורי, עד הגבול הירדני ("פרוזדור ירושלים" ומובלעת הרהצופים) - ועד גבול רצועת עזה והנגב הדרומי.

תל-קציר - מקום נפילתו של עמרם ז"ל

אהוב עשלי
לבני אין מילים -
צאילים בזיד ברוח.
שפאנול, פטו עפּה,
לעטוף באתה ארת נערי
חלום עצוב עשלי יפי
וחיוך עשלא יחלף לי לעולם.

יִזְכֹּר

יִזְכֹּר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנָיו וּבְנוֹתָיו
אֲשֶׁר חָרְפוּ נַפְשָׁם בְּמֵאֲבָק עַל הַמְדִינָה בְּדֶרֶךְ
וְאֵת חֵילֵי צָבָא-הַגְּנָה-לְיִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר נָפְלוּ בְּמִלְחָמוֹת יִשְׂרָאֵל.

יִזְכֹּר יִשְׂרָאֵל וְיִתְבָּרַךְ בְּזֵרְעוֹ
וְיֵאָבֵל עַל זֵיו הָעֲלוּמִים וְחֻמַּדַּת הַגְּבוּרָה.
וְיִקְדֹּשֶׁת הַרְצוֹן וּמְסִירוֹת הַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר נִסְפוּ בְּמַעֲרֻכּוֹת הַכְּבִידוֹת.

יִהְיוּ גְבוּרֵי הַדְּרוֹר וְהַנְּצַחוֹן
הַנְּאֻמִּים וְהַאֲמִיצִים
חַתוּמֵי בִלֵב יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דוֹר.

